

σκαλί

σκαλί, το, ουσ. [<μσν. σκαλίν <σπάν. σκαλίον, υποκορ. του μτγν. σκάλα]. **1.** το σκαλοπάτι: «άφησε το δέμα που κουβαλούσε στο πρώτο σκαλί κι ανέβηκε βιαστικά τη σκάλα». **2.** διαβάθμιση σε ιεραρχική κλίμακα: «σιγά σιγά ανέβηκε στα υψηλότερα σκαλιά της ιεραρχίας». Υποκορ. **σκαλάκι, το**.

- *ανεβαίνω τα σκαλιά της κοινωνίας*, παρουσιάζω κοινωνική άνοδο, εξελίσσομαι κοινωνικά: «μετά από χρόνια σκληρής δουλειάς άρχισε ν' ανεβαίνει τα σκαλιά της κοινωνίας».

- *κατεβαίνω τα σκαλιά της κοινωνίας*, παρουσιάζω κοινωνική κάθοδο, έχω αρνητική κοινωνική εξέλιξη: «όσο δύσκολο είναι να ανεβείς, τόσο εύκολο είναι να κατεβείς τα σκαλιά της κοινωνίας».

- *μέτρησε τα σκαλιά*, (ειρωνικά) κατρακύλησε από τη σκάλα: «όπως οπισθοχώρησε, παραπάτησε στο κεφαλόσκαλο και μέτρησε τα σκαλιά».

- *σκαλί σκαλί ή σκαλί το σκαλί*, βαθμιαία, σταδιακά: «ό,τι κι αν κάνει, το κάνει σκαλί σκαλί κι όχι άιντε μια κι έξω». (Λαϊκό τραγούδι: **σκαλί σκαλί** κατέβηκα για σε στη δυστυχία· κι αν κουρελής κατάντησα εσύ είσαι η αιτία).

- *το τελευταίο σκαλί ή το τελευταίο το σκαλί*, το κατώτατο σημείο της ψυχικής, κοινωνικής ή οικονομικής εξαθλίωσης κάποιου: «κατρακύλησε στο τελευταίο σκαλί της κοινωνίας». (Λαϊκό τραγούδι: **στο σκαλί το τελευταίο** την καταστροφή μου κλαίω).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας